

Ministerul Finantelor Publice

Agentia Nationala de Administrare Fiscala

Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR. ____ / ____ 2005

privind solutionarea contestatiei depusa de

SC X SA

inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala

sub nr.341083/26.05.2004

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Regională Vamală București prin adresa nr.16631/24.05.2004, înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice- Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr. 341083/26.05.2004 asupra contestației formulată de **SC X SA**

Obiectul contestației îl constituie suma totală de, din care suma de reprezintă drepturi vamale, suma de reprezintă dobânzi aferente drepturilor vamale și suma de 1. reprezintă penalități de întârziere aferente drepturilor vamale, sume stabilite prin procesul verbal nr. 14844/30.04.2004.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.171 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală fiind depusă la Direcția Regională Vamală București în data de 14.05.2004.

Constatând că în speta sunt îndeplinite dispozițiile art.173 alin. 1 lit. b din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate.

I. Prin contestatia formulata societatea arata ca in calitatea sa de producator si comerciant de furaje pentru animale a importat, in exceptare de la plata taxelor vamale, conform licentelor eliberate de Ministerul Industriei si Comertului cantitatea 19.000 to porumb. Pentru obtinerea licentelor de import societatea arata ca a obtinut de la Ministerul Agriculturii, Apelor si Padurilor-Directia fitosanitara D avizele de import nr. 16T-47/05.01.2001, nr. 16T-48/23.01.2001 si nr. 16T-4/19.04.2001.

Societatea precizeaza ca a obtinut toate avizele prealabile prevazute de lege eliberate de Ministerul Agriculturii, Apelor si Padurilor precum si licentele de import de la Ministerul Industriei si Comertului, documente cu deplina valabilitate care au produs efecte juridice, organele de control nefiind in masura de a cenzura modul de avizare si metodologia de emitere a avizelor de catre un alt minister si fara sa indice concret daca exista anumite probleme.

De asemenea, societatea arata ca invocarea de catre organul de control a prevederilor Ordinului Ministrului Industriei si Comertului nr. 13 C/1998, Ordinului Ministrului Industriei si Comertului nr. 297/1999 si Hotararii Guvernului nr. 764/1991 nu au relevanta si nu pot constitui temei juridic al raspunderii .

Societatea arata ca prin art. 3 din Hotararea Guvernului nr. 1007/2000 legiuitorul a instituit un regim de sanctionare pentru persoanele care incalca destinatia finala a marfurilor importate in exceptare de la plata taxelor vamale, or in cazul de fata destinatia finala a fost respectata iar organul de control nu a produs nici o proba in sprijinul utilizarii in alte scopuri a porumbului decat pentru furajarea animalelor.

Referitor la sustinerea organului vamal ca prin revanzarea porumbului importat catre alti crescatori s-a incalcat o conditie avuta in vedere la acordarea exceptarii de taxe vamale, societatea arata ca atat art. 3 din Hotararea Guvernului nr. 1007/2000 cat si dispozitiile de la lit. b din conditiile de avizare emise de Ministerul Agriculturii, Apelor si Padurilor nu interzic revanzarea porumbului, singura interdictie fiind utilizarea in alte scopuri a porumbului decat pentru furajarea animalelor.

Referitor la sustinerea organului de control ca beneficiarii finali ai porumbului ar fi trebuit mentionati in licenta de import, societatea precizeaza ca metodologia Ministerul Agriculturii, Apelor si Padurilor nu obliga la mentionarea pe licenta a beneficiarilor si de asemenea nu obliga ca beneficiarul sa fie si utilizatorul final, astfel ca restrictia impusa de organul de control nu are suport legal.

Contestatoarea arata ca a vandut cantitatea de 8.657,11 tone porumb catre societati cu profil de crestere a animalelor sau producatori de furaje, care au dat declaratii pe propria raspundere din care rezulta ca intreaga cantitate de porumb cumparata are ca utilizare unica si exclusiva furajarea animalelor.

De asemenea, societatea invoca nulitatea actului de control intrucat au fost incalcate prevederile art. 38 alin 1 lit. g, lit h, lit.i din Codul de procedura fiscala.

Societatea solicita anularea procesului verbal contestat si in conformitate cu prevederile art. 179 alin 2 din Codul de procedura fiscala suspendarea executarii actului administrativ fiscal.

II. Prin procesul verbal nr. 14844/30.04.2004 intocmit de reprezentantii Directiei Regionale Vamale Bucuresti s-au constatat urmatoarele:

Societatea contestatoare a efectuat in perioada 2000-2001 un numar de 39 operatiuni de import avand ca obiect porumb furajer pentru care s-a acordat exceptare de la plata taxelor vamale conform Hotararii Guvernului nr. 1007/2000.

Organele de control au constatat ca in vederea derularii operatiunilor de import societatea a depus impreuna cu declaratiile vamale de import si documentele comerciale, licentele eliberate de Ministerul Industrii si Comertului nr. I/01/100501/28.12.2000, nr. I/01/107233/22.01.2001, nr. I/01/122694/24.04.2001.

De asemenea, organele de control precizeaza ca pentru obtinerea avizelor necesare eliberarii licentelor societatea nu a prezentat la Ministerul Agriculturii, Apelor si Padurilor nici un contract incheiat cu crescatorii de animale, aceasta sustinand prin adresa inregistrata la Directia Regionala Vamala sub nr.14302/26.04.2004 ca avizele s-au obtinut prin dovada ca este producator de furaje.

Din cantitatea totala de 18.029,020 tone porumb importat in exceptare de la plata taxelor vamale, societatea a vandut la intern cantitatea de 8.657,111 tone catre alte societati care nu figurau ca beneficiari ai licentelor de import si care nu detineau aviz eliberat de Ministerul Agriculturii, Apelor si Padurilor ce atesta ca porumbul importat va fi folosit exclusiv la hrana animalelor.

De asemenea, organele de control arata ca potrivit art. 12-16 din Ordinul Ministrului Industrii si Comertului nr. 13 C/1998, modificarea anulara si inlocuirea unei licente de import se face numai de catre Ministerul Industrii si Comertului, iar potrivit art. 27 din acelasi act normativ raspunderea privind corectitudinea datelor inscrise in cerea de licenta apartine solicitantului.

Organele de control precizeaza ca potrivit Ordinului Ministrului Industrii si Comertului nr. 297/1999, anexa 1 "Instructiuni privind eliberarea licentelor" si Hotararii Guvernului nr. 764/1991 agentii economici sunt obligati sa respecte neconditionat regimul de eliberare si prevederile cuprinse in licentele de import de care beneficiaza.

Astfel, in conformitate cu prevederile art. 144 lit. b din Legea nr. 141/1997 organele de control au calculat in sarcina societatii o datorie vamala in suma. Aferent datoriei vamale au fost calculate dobanzi in suma de si penalitati de intarziere in suma de 1..

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatările organelor de control, documentele existente la dosar, precum si actele normative in vigoare, invocate de contestatoare si de organele de control, se retin urmatoarele:

Referitor la suma totala de din care suma de 11 reprezinta drepturi vamale, suma de reprezinta dobanzi aferente drepturilor vamale si suma de reprezinta penalitati de intarziere aferente drepturilor vamale, **cauza supusa solutionarii este daca Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate pronunta asupra cuantumului datoriei vamale stabilita in sarcina contestatoarei aferente cantitatilor de porumb furajer importat in exceptare de la plata taxelor vamale conform Hotararii Guvernului nr. 1007/2000 si ulterior comercializat catre terti, in conditiile in care organele de control nu au verificat daca utilizatorul final a folosit porumbul pentru hrana animalelor.**

In fapt, **SC X SA** a importat in perioada 2000-2001 cantitatea de 18.029,020 tone porumb furajer pentru care s-a acordat exceptare de la plata taxelor vamale conform Hotararii Guvernului nr. 1007/2000.

In vederea derularii operatiunilor de import societatea a depus impreuna cu declaratiile vamale de import si documentele comerciale, licentele eliberate de Ministerul Industrii si Comertului nr. I/01/100501/28.12.2000, nr. I/01/107233/22.01.2001, nr. I/01/122694/24.04.2001, precum si avizele Ministerului Agriculturii, Apelor si Padurilor necesare eliberarii licentelor de import.

Din cantitatea totala de 18.029,020 tone porumb importat in exceptare de la plata taxelor vamale, societatea a procesat in productie proprie cantitatea de 9.371.,909 tone porumb, iar cantitatea de 8.657,111 tone porumb a fost vanduta la intern catre alte societati.

Pentru cantitatea de 8.657,111 tone porumb vanduta catre terti, organele vamale au stabilit ca societatea contestatoare datoreaza

taxe vamale conform art. 144 lit. b din Legea nr. 141/1997 intrucat acesti cumparatori nu figurau ca fiind beneficiari ai licentelor de import si nu detineau aviz de la Ministerului Agriculturii și Alimentației care sa ateste ca porumbul importat se va folosi exclusiv la furajarea animalelor.

Prin procesul verbal contestat organele vamale nu au verificat daca utilizatorii finali au folosit porumbul pentru hrana animalelor.

In drept, art 144 lit b Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, invocat de organul de control ca temei legal pentru stabilirea datoriei vamale in sarcina contestatoarei precizeaza:

(1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:

[...]

b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;

Hotararea Guvernului nr. 1007/2000 privind exceptarea de la plata taxelor vamale a cantității de 500 mii tone porumb din import destinat furajării animalelor, in baza careia au fost derulate importurile in exceptare de la plata taxelor vamale, act care reprezinta norma speciala in raport de legea generala in materie, respectiv Codul vamal, prevede la art. 3 urmatoarele

"Persoanele fizice și juridice care folosesc porumbul în alte scopuri decât pentru furajarea animalelor sunt obligate la plata taxelor vamale."

Din interpretarea celor doua acte normative cu respectarea principiului "*specialia generalibus derogant*" se desprinde concluzia ca daca destinatia finala a porumbului importat in baza licentelor de import eliberate de Ministerul Industriei si Comertului a fost furajarea animalelor, importatorul nu mai poate fi sanctionat prin obligarea la plata taxelor vamale, in cauza devenind aplicabile prevederile art. 165 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei care prevad:

"(1) Datoria vamală se stinge prin:

[...]

b) renunțarea la încasare, atunci când se constată că este nedatorată;"

Organele de control aveau obligatia ca pentru porumbul importat in baza Hotararii Guvernului nr. 1007/2000, conform licentelor emise de Ministerul Industriei si Comertului, sa stabileasca destinatia finala, aceasta cu atat mai mult cu cat obligarea la plata drepturilor vamale este conditionata de nerespectarea destinatiei finale a porumbului importat, respectiv folosirea lui exclusiv pentru furajarea animalelor.

Avand in vedere aceste aspecte se retine ca in situatia comercializarii porumbului importat in exceptare de la plata taxelor vamale, daca utilizatorul final a folosit marfa exclusiv pentru furajarea animalelor, cerinta impusa de Hotararea Guvernului nr.1007/2000 si anume ca porumbul sa fie destinat furajarii animalelor este indeplinita, situatia de fapt fiind conforma si cu datele din declaratia vamala de import privind porumbul incadrat la codul tarifar 10.05.90.00.

In acelasi sens este si punctul de vedere al Directiei generale de politici si legislatie privind veniturile bugetului general consolidat, transmis cu adresa nr. 260816/22.02.2005, prin care se precizeaza ca *“potrivit prevederilor art. 390 alin 1 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 1114/2001, pentru marfurile care beneficiaza de un tratament favorabil in functie de destinatia lor finala, acordat prin legi speciale, regimul vamal de import se admite daca persoana care importa sau pentru care se importa aceste marfuri a obtinut o autorizatie scrisa. Totodata in conformitate cu prevederile art. 394 alin 2, in cazul in care marfurile urmeaza sa fie utilizate in alte scopuri decat destinatia declarata sau autoritatea vamala constata ca au fost utilizate in alte scopuri, sunt aplicabile prevederile art. 71 din Codul vamal al Romaniei. Elementele de taxare in baza carora se calculeaza drepturile vamale de import sunt cele in vigoare la data schimbarii destinatiei, valoarea in vama fiind cea declarata la data importului. Incasarea drepturilor de import se face in baza procesului verbal de control sau dupa caz, a actului constataor intocmit de autoritatea vamala.*

Conform prevederilor art. 165 alin 1 lit b din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, stingerea datoriei vamale se poate realiza prin renunarea la incasare, atunci cand se constata ca este nedatorata, respectiv in situatia in care utilizatorul final a folosit porumbul importat pentru hrana animalelor, plata drepturilor vamale de import pentru importator nu se mai justifica.

Fata de situatia expusa,[...] si prevederile Hotararii Guvernului nr. 1007/2000, consideram ca organele de control trebuia sa efectueze verificari pana la nivelul utilizatorilor finali ai porumbului furajer si sa nu se opreasca doar la prima veriga dupa importator. “

In acest sens este si punctul de vedere al Directiei Juridice transmis cu adresa nr 555997/24.02.2005, anexat la dosar.

In lipsa mentiunilor din procesul verbal nr.14844/30.04.2004 cu privire la destinatia finala a porumbului importat, respectiv folosirea acestuia exclusiv pentru hrana animalelor si avand in vedere ca pe baza documentelor depuse de societate, respectiv contractele de vanzare cumparare incheiate cu diverse societati si declaratiile pe propria raspundere ale acestora cu privire la folosirea porumbului, nu se poate

stabili cu certitudine destinatia finala a porumbului furajer, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nu se poate pronunța cu privire la temeinicia si legalitatea masurii de a stabili in sarcina SC X SA drepturi vamale aferente cantitatilor de porum furajer importat in exceptare de la plata taxelor vamale conform Hotararii Guvernului nr. 1007/2000 si ulterior comercializate catre terti.

In consecinta, procesul verbal nr. 14844/30.04.2004 incheiat de reprezentantii Directiei Regionale Vamale Bucuresti, prin care a fost stabilita de plata la bugetul statului suma totala de din care suma de reprezinta drepturi vamale, suma de reprezinta dobanzi aferente drepturilor vamale si suma de reprezinta penalitati de intarziere aferente drepturilor vamale, se va desființa, urmând ca Directia Regionala Vamala Bucuresti prin alte persoane decat cele care au intocmit actul de control sa procedeze la reanalizarea cauzei pentru aceeasi perioada si aceleasi obligatii bugetare.

La reverificare organele de control vor analiza si vor raspunde punctual si la celelalte argumente din contestatia societatii.

Referitor la cererea societatii de suspendare a executarii silite pana la solutionarea contestatiei, avand in vedere solutia pronuntata, precum si faptul ca Directia generala de solutionare a contestatiilor a solutionat contestatia, se retine ca cererea de suspendare a executarii silite a ramas fara obiect.

Pentru considerentele retinute si in temeiul prevederilor art.174 si art.180 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, se:

DECIDE

Desfiintarea procesului verbal de control nr. 14844/30.04.2004 incheiat de reprezentantii Directiei Regionale Vamale Bucuresti referitor la suma totala de din care suma de reprezinta drepturi vamale, suma de reprezinta dobanzi aferente drepturilor vamale si suma de reprezinta penalitati de intarziere aferente drepturilor vamale, urmand ca organele de control printr-o alta echipa decat cea care a incheiat actul de control contestat sa reanalizeze situatia de fapt pentru aceleasi obligatii bugetare si pentru aceeasi perioada supusa controlului prin procesul verbal, desfiintat, in functie de cele precizate prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel Bucuresti, in termen de 30 de zile de la data comunicarii.

**DIRECTOR GENERAL
ION CAPDEFIER**